

Det er en konstatering, at øernes sparekasser nu er større udlånere end banken, der sover på milliardreserver med dansk domineret bestyrelse og færøsk lånt kapital, og det må der også rådes bod på.

Færøerne har nok ikke i de sidste par år truet statskassen og har derfor næppe optaget regeringen så meget som i årene 1992-95. Justitsministeriets påstand forleden om åbenhed over for landsstyret bragte dog regeringen i forlegenhed og blev endnu et søm i rigsfællesskabets ligkiste.

Avisen Information ramte nok nær plet, da dens lederartikel i weekenden strøtænkte over den fejlprioritering, som regeringen i sin tid gjorde sig skyldig i, da man tørrede Den Danske Banks milliardproblem af på den færøske skatteyder og satsede et rige for en bank. Jeg kan næppe beskrive nøgternt nok, hvor forbitret den færøske befolkning er over for regeringen, som også den danske presse har mistænkt for fra første øjeblik at ville destabilisere og sabotere et retmæssigt resultat af bankundersøgelsen.

ét vil jeg venligt råde regeringen til: Hvis man vil undgå uvenskab mellem Færøerne og Danmark fremover, så gør alt, hvad der står i jeres magt, for, at bankundersøgelsen ikke løber af sporet nu før målstregen, men sørg for, at rapporten gøres færdig og gøres offentlig. Hvis undersøgelsen skal gå om, må den beslutning tages efterfølgende efter offentliggørelsen af rapporten.

Tidsfristen for en eventuel erstatningssag udløber nu den 22. marts. Færøerne har ikke råd til at vente ind i næste årtusinde, før Den Danske Banks, Finanstilsynets eller statsmagtens roller i kollapsen stadfæstes, og de skyldige her og på Færøerne i milliardfadæsen imod færingerne stilles ud til skue.

Uanset hvem der end sidder ved bordet under de kommende forhandlinger mellem landsstyret og regeringen, kræver det store anstrengelser fra dansk side for at undgå anklagen for at have ofret den mindste og den svageste del af rigsfællesskabet for at redde en bank fra et efter dens størrelse ganske begrænset tab, og det er afslutningsvis min positive henstilling til regeringen. Jeg ved ikke, om jeg får endnu en lejlighed, for det forlyder, at vi skal have et valg omtrent samtidig med, at bankrapporten bliver offentliggjort.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen): Jeg vil gerne sige tak til alle for interessante indlæg, og jeg vil gerne starte med at kommentere lidt på Grønlands og Færøernes situation.

Det skal ikke udlægges som en kompensation for, at de to dele af rigsfællesskabet ikke fyldte så meget i min åbningsstale forleden, men det skal udlægges som en oprigtig interesse for og en bekræftelse af vores fælles ønske om en positiv udvikling også for de to dele af rigsfællesskabet.

Hr. Otto Steenholdt, som i dag var alene som talsmand og folketingsmedlem for Grønland, idet hr. Hans-Pavia Rosing er optaget af FN-arbejde i New York, understregede Grønlands positive udviklingsmuligheder, men også Grønlands dagsaktuelle, vigtige problemer.

Jeg vil gerne sige til hr. Otto Steenholdt, at jeg har været meget glad for at møde det grønlandske landsstyres nye landsstyreformand, som bekræftede noget over for mig, som jeg var meget glad for. Den nye landsstyreformand sagde til mig: Jeg vil gerne på den grønlandske regerings vegne erklære mig enig i det grundsyn, som den danske regering har indtaget, når det gælder fremtidige placeringmuligheder for atomvåbenaffald i Grønland.

Det er jeg meget glad for, for jeg tror, det er den rigtige beslutning. Jeg tror, at det er meget, meget vigtigt, at vi er påpasselige i forhold til Grønlands natur og sårbarhed, og at vi ikke kaster os ud i hurtige beslutninger, som kan have vidtrækkende konsekvenser. Jeg var glad for den tilkendegivelse, og jeg kan forsikre om, at den tilkendegivelse står vi fælles om. Den er grundlaget for vores arbejde, som jeg også tilkendegav det i mit brev om lige præcis det spørgsmål.

Hr. Otto Steenholdt spurgte også om justitsvæsenet, retsvæsenet og politi- og jagtbetjente i Grønland. Jeg vil viderebringe det til min justitsminister. Jeg ved, at der er kontakt med Grønland, og jeg forsikrer også hr. Otto Steenholdt om, at vi bestemt vil være en positiv medspiller med hensyn til at se på, hvordan vi kan løse det på en praktisk og fremadrettet måde.

Jeg glæder mig i øvrigt over Grønlands situation. Jeg var glad for de positive bemærkninger, der faldt om vores nyeste historiske aftale med Grønland. Jeg føler, at det kapitel, vi har taget fat på nu med overdragelse af administrationen, når det gælder undergrunden, er et historisk vendepunkt i vores samarbejde. Jeg